והאמר רבי זירא אמר רב הלוקה. בפרק שני דזבחים (דף כה:) גרס' דתניא הלוקה: **כולן** בגיד ב) ולא בביצים. ומיהו סיפיה דקתא דבתרלכם לא תעשו חייבי לאו' בביצים בכ"מ שמסתרם "דלאו' ע"י שיחייבם (שבת דף קי:) וגבי מום הוא דלא תשיב מום שבגלוי כא) כדפירש טעמא בסמוך*: **אן** שרשם הזכר מפלל את הנקבה כמקום שנקלף העור הכבד וגמר הנעלם מגולה כמו אחר פלל וקשה "דבלשון משנה והש"ס הוה ליה למימר ונקלף וכרתה לפרש שמפלל את הנעלם לנעים כמו מפולגות דגבי קרניס חולין (מח:) שמפולגות לכאן ולכאן (והתם) בתוספתא (פ"ד) כג) קתני לו שיהיה ראש הזכר מפולל לשני עלמות: **כמה** חוטין הוא טוען ב"ש אומרים תרבעה. צריך לדקדק אם ד' בין הכל לו תרבע לגבן וד' לתכלת וגם אם מייני קודם כפילות דכי מיעייפי הוי שיתסר והוו השתא הרך ח' חוטין דעבדיון לשם לבן כג) פירוש דכבית שמאי פסקינן בהתכלת (מנחות מא:) ואם נפסק אחד מהם פסול ואתו"ב דמכשרינן דתגרדום תכלת וקם אלבן דהני כולהו לשם לבן סם כד) ווו משמע בספרי בפרשת כי תצא דתרבע חוטין לכל מין ומין קאמר דקתני התם כמה גדילים נעשות אין פחות משלשה חוטין כדברי בית הלל בית שמאי אומרים ד' חוטין של תכלת ותרבעה של לבן "על ד' אלבעות והלכה כדברי בית שמאי ומיהו מהאי דהתכלת רב ירמיה מדיפתי רמי תמניא דאיתון שתסרי מר בריה דרבינא עביד כי דיתן משמע שרוכבים כה) עושים כמר בריה דרבינא ומשמע היה מפרש תרבע לגבן ותרבע לתכלת דקתמרי בית שמאי הייט לבתר דעייפיתו הייטו עניס מכל מין קודם שנכפלו ולפי זה מה שאנו עושין עכשיו הוי פלגא לשם לבן ופלגא לשם תכלת ומיהו שלשה דקתמרי בית הלל על כרחיו קודם שנכפלו דג' לא משכחת לאחר שנכפלו ולא הוי השתא דומיא דד' ט) לב"ש: **כמה**. כז) פירש בקונטרס תלויה למטה מכתף הבגד שהרי אין נותנין אותה בשפת הבגד ממש אלא מגביהין אותה ג' אלבעות כח) בבית הלל וד' לבית שמאי ובקשה לפירושו לענין* כט) מן הקרן הוא דמשכרינן כמלא ל"ק ונעשה לענין הזכר ד' אלבעות ונעשה ח' אלבעות ל"ב אלבעות בין הכל ל' אלבעות ובפרק התכלת (מנחות מא:) פירש בקונטרס תלויה בעמוד לבד מן הגדול תרבע אלבעות ולפירושו הידור ליתי שהי אלבעות בין הכל ל' אלבעות ל) שלש גדול וד' שלשי עמוד הוי גדול תרבע אלבעות ועמוד ח' אלבעות ל"ב אלבעות בין הכל ל' אלבעות ובפרק התכלת (מנחות מא:) פירש בקונטרס תלויה בעמוד לבד מן הגדול תרבע אלבעות ולפירושו הידור ליתי שהי אלבעות בין הכל ל' אלבעות ל) שלש גדול ושני שלישי: **בעינן וגדל**: למה הלכתא. הזכירו אלבע מו) כמה חוטין. מז) (הזכירו) בגילית: משלשה: תלויה למטה מכנף הבגד שהרי אין נותנין אותה בשפת הבגד ממש אלא מגביהין אותה ג' אלבעות ונעשה ח' אלבעות ל"ב אלבעות בין הכל ל' אלבעות ל) שלש גדול וד' שלשי עמוד הוי גדול תרבע אלבעות ועמוד ח' אלבעות ל"ב אלבעות בין הכל ל' אלבעות ל) שלש גדול ושני שלישי: בגבול שיש בקטנה חמש ("והוליתה" בלבנה) וקאמר הכא דהיכא דהזכירו חכמים בלבנה אחד מארבעה בטפח של כל אדם ל"ל כתיבתא: בשלשה: אמרת אמות הוי בשושן

*) כליס פי"ז מ"ט ממחות מ. סמחים פי.

שיטה מקובצת

ל) שראש הזנב ממצל פתי' נקלפת העור ב' עד תי' אי בחתיכה: ג) בשר בין הוליא לחוליא: ד) פתי' נפנם עד תי' אמר בקצת ס"ב אינו: ד) מעשה בעין בול באחד: ס) תהא משולשת. ס"א משלשלת: ו) ושלש שאמרו ב"ה אחד: ז) שישהמטו ויזרקנו קודם: ח) כורת תוא בציצים ולא בציצים: ט) פומ הס"ד ופה"ר כיוצן רישיפש תליין: י) תי' דפרייס נמחק: יא) נקבה דבנבור: יב) העריה בית הרחם הוי מום אבל מן: יג) ראש הזנב: יד) מום דלא: טו) אצבע לענין תכלת בציצית הס"ד: טו) דומין הוא נותן בציצית הם"ד: יז) הבגד כלומר אחד מארבעה לב"ש ושלש לב"ה: יח) ל"א משולשלת כמה: יט) לבד הענף אות מ' נמחק: כ) בגיד פי' ולא: כא) שבגלוי כדפפרש: כב) בתוספתא נמי קתני: כג) לבן ב"ש ספקינן: כד) הם הכי משמע: כה) שרובן הוי עושין: כו) לב"ש ותר בריה דרבינא: כז) כמה תוא משולשת פי': כח) אצבעות בתוך הבגד: כט) דלענין הרחקה מן הקרן הוא דספרשינן בפרק התכלת כמלא: ל) ציצית דהוי שליש גדול ושני שלישי:

נוסח

נסיון ואו מחסרון לבנים (לו מחסרון שני בתאם תנאים בזנבן "מעוק, וכרות, ונתוק, וכרות, בהמה, פגה ונחה ואומרת נמי אלו הוי בעין מום שבגלוי

הגהות הב"ח

(א) במשנה לו שרשם אבל מפגיל עמם לו שיש בשר כין מוליח בגיל ומיכות נקלף העור והבשר והעמם בשאר ממקם: (ב) גמ' מעשה בעגל בחתר: (ג) שם וב"ה אומרים שלש ושלש ב"ש אומרים: (ד) רש"י ד"ה שיהם כגר וכו' כדם יהא שלם: (ה) ד"ה לו שרשם וכו' דאם כאנב בתלוי וכו' אבר אבל מפגיל אם הס"ד ואתיא ל"ל דיש בין מוליח לעוליח

נוסח

נגעים הנוגע

נגעים הנגע

נוסח/מבגר

◇ דעות לבסיר לאי גלבתא קתני טיזור אלבע באתן מארבע בטפח (נוסח ג'ר)

רבינו גרשום

הצורם אזן הפר. לאחר שחיטה קודם קבלה: והוייה ב) דמשקף ושתי מחוות תרגומא אבן הוייתיו בעינן שיהא בן שנה אבל תמים לא בעינן דליהוי אלא עד שעת קבלה: הבי נמי מסתברא. דלא בעינן תם בשעת וריקה: ואמת אמרת שעות פוסל בקדש. כלומר אם בשעת שחיטה היה בן שנה מעת לעת ובין שחיטתו לוריקתו שהה שעה או שתים בשנה האחרת אין פסול: ר' יהודה אומר בציצים ולא בגיד. הא בגיד מפי מתחוי אימא כולן אף בציצים: דמר סבר. ר' יהודה דקאמר בציצים סבר חסרון בפנים שמיה חסרון ור' אליעזר סבר לא שמיה חסרון: ותיסברא. דבהני פליני ר' יוסי מאי קסבר כו': אלא הכא במומא שבגלוי פליני דר' יהודה סבר מעוך וכתות אפי' בציצים הוי מומא שבגלוי דהא כותנן בתר הכי: ונתוק וכרות. אף בציצים הוי מומא שבגלוי דהא תליין דבציצים בכים לממה יותר מבתחילה: ור' אליעזר בן יעקב סבר. הני בציצים לא הוי מום שבגלוי דהא מעקרא כשהא תמיסה ויומנין דכוצון הכים שהבציצים עולים למעלה בבמן וכוויין הכים ויומנין דנתחיין ותליין והוי הכים אורוך הלכך לא הוי בציצים מומין שבגלוי אלא בגיד: ור' יוסי סבר מעוך וכתות אף בציצים הוי מומים שבגלוי דהא ליתנהו שהרי נמחקו: ונתוק וכרות. בציצים לא הוי מומין שבגלוי דהא איתנהו לבציצים ומעיקרא נמי זימנין דתליין אבל הוי מום שבגלוי. והיכי הוי כרות ותפרו לכים ונשארו הבציצים כרותים בכים: נפגם הזובן. היינו אותו הכים שהביר מונח בו: והעריה של נקבה בבמוקדשין משום דנקבה בבכור ליכא: מן הצעם דאי מום דלא הדר בריא אבל לא מן הפרק שבין עצם לעצם דהדר ובריא: מפציל. את הצעם הוי מום דלא הדר בריא: וכן מלא אצבע בין פרק לפרק הוי מום: נפגם הזובן דגדל: וכן נפגם הכים דהיינו ובן הוי מום דהוי בגלוי ולא נפגם הזכרות הגיד עצמו משום דהוי בתחר והדר בריא אשגנלי זאב לזובן ואח"כ חזר לאיתנו לכמות שהיה: אחד מארבע בטפח של כל אדם: וכמה ארבע בגודל: ובמה תהא משולשת. כלומר כמה ארך יהא הגדיל: בש"א ד' אצבעות ולהכי קאמר כמה תהא משלשת דגדיל הוא שליש מן הענף והוי הענף ח' אצבעות וכולו ג' פחתים שהן ורח ומחבא ולפיכן מסוך הציצית ורח דבמנחות לא ילפינן כמה ארכו. ואנן בציצית עבדינן כב"ש ד' חוטין ור' אצבעות גדיל: ורב. אמר אצבע שאמרו לענין אצבע ל) לפי גירסת דסכה והוייה מוכרת רבינו לפרש דמיירי בכפם מלרים דבים מייריי קרא כתם דבפסח דוכות לא מלינו רק זריקה לו שפיכה ולמנמם בזכחים (דף כה) הבריכה ובשיר יל דקתי לפסח דוכות.

לא א מיי' פ"ח מהל' מעכו"ס סלכה כמ.:

נ"ל דאלו' ע"ש שמיים כוס ביקרון לאסריק כו' נ"ל

[ומי' חוס' שבת קיח. ד"ה לבבין]

נ"ל דלון זה לשון משנה והש"ס והיל כו' ומי' בכלל"ס נ"ל

לב ב מיי' פ"ח מהל' מעכו"ס סל' יג:

לג ג מיי' פ"ח מהל' מעכו"ס סלכה ל:

לד ד מיי' פ"ח מהל' מעכו"ס סלכה יג:

לה ה מיי' פ"ב מהל' איסורי מזבח סלכה ד סוד יד סימן שם

לו ו מיי' פ"ח מהלכות מלכים סלכה ו ופוס"ע

נוסח

נסיון ואו מחסרון לבנים (לו מחסרון שני בתאם תנאים בזנבן "מעוק, וכרות, ונתוק, וכרות, בהמה, פגה ונחה ואומרת נמי אלו הוי בעין מום שבגלוי

ל ד' ד' לאצבעות כו' נ"ל

[מנחות מא:]

[מנחות מא:]

[מנחות מא:]